

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 43

Presidència de la Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 27 de març de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 3900/25**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impulsar un pla per a la instal·lació progressiva de desfibril·ladors a centres escolars de les Illes Balears. [520](#)
 - 2) **RGE núm. 5377/25**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació d'un institut escola al CEIP Sa Garriga de Sant Lluís (Menorca). [516](#)
-

(Inici de la sessió no enregistrat)

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Carol marquès substitueix Amanda Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marquès.

LA SRA PALAU I BONED:

Sí, presidenta, Sandra Palau substitueix Anabel Curto.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat de les proposicions no de llei RGE núm. 3900 i 5377/25.

Si no tenen cap tipus d'inconvenient, fariem un canvi d'ordre i, primer, en lloc de fer la defensa de la Proposició no de llei RGE núm. 3900/25, fariem la següent, que és del Partit Socialista, que seria la RGE núm. 5377. Entenc que no hi hauria cap problema per part de cap partit? Sr. Castells, cap problema?

2) Proposició no de llei RGE núm. 5377/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació d'un institut escola al CEIP Sa Garriga de Sant Lluís (Menorca).

Per tant, a continuació, passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 5377/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a creació d'un institut escola al CEIP Sa Garriga de Sant Lluís (Menorca). Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Carol Marquès, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyores i senyors diputats. Avui presentam una qüestió que fa temps que espera una resposta clara per part del Govern: la creació d'una escola institut al CEIP Sa Garriga de Sant Lluís. I ho fem perquè és una demanda social i justa, fonamentada i àmpliament consensuada i compartida per la comunitat educativa, social i política de tots municipi.

L'educació pública ha de garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom, i viure a un poble com Sant Lluís implica que la transició entre educació primària i la secundària esdevé un canvi social i d'entorn brusca, que en aquestes edats es pot traduir amb dificultats d'adaptació i abandonament escolar, a més de dificultat afegida d'haver de desplaçar-se cada dia a un altre municipi per continuar els estudis. Aquesta realitat és una dificultat per a moltes famílies i alumnes, especialment en els primers cursos de l'ESO.

Per aquesta raó, la comunitat educativa i les famílies de Sant Lluís duen temps treballant en la implantació del model escola institut per afavorir una transició educativa molt més natural, fomentar una atenció personalitzada de l'alumnat i

facilitar la participació de les famílies, construint una comunitat educativa forta i cohesionada. Aquest és precisament el model que ofereixen a tots els centres concertats de Menorca i que les famílies més valoren a l'hora de comparar-los amb els centres públics. A més, a la zona de Llevant la situació dels instituts és especialment greu., tots superen àmpliament el llistat dels 70 alumnes recomanats. De fet, l'institut d'educació secundària del Cap de Llevant, que és el de referència per a la majoria d'alumnes de Sant Lluís, té en aquests moments 1.170 alumnes,. Sí, tots en un mateix centre. És clar que no es pot negar que és un centre massificat, fet que complica la gestió i afecta l'arribada d'aquests nous alumnes més vulnerables.

I aquí és on el projecte de Sant Lluís té tot el sentit: fomenta una atenció personalitzada i natural dels alumnes a aquestes edats, a la vegada que descongessiona altres centres i evita desplaçaments. I tot açò aprofitant espais ja existents, perquè el CEIP Sa Garriga té totes les instal·lacions suficients per acollir una línia fins a 4t d'ESO amb una mínima inversió, però sobretot perquè protegeix els infants en endarrerir la incorporació als instituts. I vull recordar que la Comunitat de Madrid ja fa temps que implementa aquest model, precisament per protegir els alumnes més joves que de sobte han d'integrar-se en un centre sobremassificat amb alumnes molt majors, situació que els angossa i els desmotiva en molts de casos.

Aquest projecte va començar a caminar fa gairebé dos anys amb el suport del Consell escolar municipal i el maig de 2023 es va demanar a la conselleria un estudi de viabilitat que al cap d'uns mesos varen confirmar que tècnicament els espais disponibles eren adequats. Des de llavors s'han organitzat taules rodones, trobades amb experts, s'ha creat una plataforma ciutadana amb el suport de més de 400 famílies, i el juliol de 2024 es va registrar finalment la petició formal. Tots els sectors del poble, tant socials, educatius, amb l'acord de les dues escoles, i totes les forces polítiques del municipi, tant del Govern com de l'oposició, han donat suport unànime a aquest projecte. Aquest fet no és habitual i crec que és un valor a tenir en compte. De fet, fins i tot la mateixa directora general de Planificació Educativa, la Sra. Catalina Ginard, a la seva visita del passat mes d'octubre, va traslladar a totes les parts que es complien tots els requisits i deixà clar que el projecte tiraria endavant. Però, inesperadament, el passat mes de febrer, la Conselleria d'Educació va comunicar la seva negativa, al·legant falta de demanda i viabilitat, un argument que ha estat àmpliament qüestionat per docents, famílies, experts i fins i tot per representants polítics del mateix Partit Popular. I, davant totes les crítiques rebudes, la setmana passada va sortir el conseller ha dit que estava disposat a estudiar la viabilitat d'aquest projecte, imposant unes condicions que sap que no es poden complir.

Com pot ser que, davant un consens tan ampli, la conselleria decideixi ignorar tothom? Com pot ser que, en lloc de fomentar l'educació pública de proximitat, es continuï apostant per un model públic massificat i enfora de les necessitats reals? A més, a Mallorca tenim exemples que demostren que aquest model funciona, per què es vol aplicar també a Menorca? I vull deixar clar que aquesta proposta no demana cap privilegi per a Sant Lluís, sinó una oportunitat per millorar. Parlem d'un projecte viable, preparat i necessari. Parlem de garantir una educació pública de qualitat i propera.

Per tot açò, des del PSIB-PSOE demanam que la conselleria reconsideri la seva postura i posi en marxa la creació de l'escola institut de ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marquès, moltes gràcies. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes [RGE núm. 6811](#), [6812](#) i [6813/25](#). Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Maite Torrent, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. TORRENT I PALLICER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyores i senyors diputats. El Partit Socialista presenta una PNL i la fonamenta en una sèrie de dades que voldria poder matisar, si no li sap greu.

Per posar en context, els alumnes del CEIP de Sant Lluís, en acabar primària, es poden desplaçar en transport escolar fins a un dels tres IES que hi ha a Maó, el més pròxim és a 4,2 quilòmetres. Com vostè també deu saber, les ràtios dels dos CEIP de Sant Lluís són bastant baixes i no a tots els cursos hi ha dues línies.

La PNL recalca la necessitat d'un institut escola a Sant Lluís i diu que és perquè els instituts de la zona de Llevant de Menorca estan en situació de massificació, quan amb les dades en la mà, dades oficials actuals de la Direcció Territorial d'Educació de Menorca, hi ha bastants vacants a pràcticament tots els cursos dels tres instituts de Maó pròxims a Sant Lluís. Per tant, massificació, massificació, actualment no hi ha.

També explica que aquesta iniciativa compta amb un ample consens -segur que hi deu haver un suport, però no és tan ample el consens ni de tots els sectors educatius. Sense anar més enfora, aquesta setmana ha sortit en premsa una carta -la tenc aquí- d'una professora de secundària i batxillerat, que vostè deu conèixer -supòs-, que des de l'any 1989, que va ser directora de l'IES Joan Ramis i Ramis de Maó, entre 2020 i 2026, on, amb 12 punts, va desmuntar aquest suposat consens educatiu unànime de la comunitat educativa que vostè diu, així com també la suposada massificació d'alumnes; ella mateixa carta ho desmunta.

Les dades són imprescindibles i, per açò, des de la Conselleria d'Educació, juntament amb la Plataforma per a una escola institut de Sant Lluís, per conèixer la necessitat real i el suport de les famílies d'alumnes del CEIP de Sa Garriga, es va acordar i preparar passar unes enquestes a les famílies dels dos centres de Sant Lluís, amb unes preguntes molt concretes, per conèixer les intencions de les famílies del CEIP Sa Garriga de cursar educació secundària al mateix centre. Només el CEIP de Sant Lluís va venir d'acord a passar aquesta enquesta a les famílies dels centres. Per contra, el centre de Sa Garriga no va voler dur a terme dita enquesta, per tant ni el centre, ni la conselleria, ni les mateixes famílies saben a dia d'avui la quantitat de famílies i alumnes que podrien decidir quedar en aquell centre per cursar secundària. Com he dit, no hi ha dades. Per tant, no se saben les intencions de les famílies i així és difícil poder parlar d'ample consens ni de necessitat real.

Per això, hem presentat una sèrie d'esmenes perquè la Conselleria d'Educació i Universitats compti amb les dades necessàries i un consens el més ample possible, també consens entre els centres de secundària dels voltants que es poden veure afectats. Per altra banda, el conseller Vera va explicar a diferents reunions amb els agents implicats que el desitjable per dur a terme aquesta etapa serien dues línies. Vostè aquí només demana una línia. Per tant, no és viable i el conseller va explicar per què. Però, així i tot, des de la conselleria es diu que si hi ha consens entre els centres de secundària de la zona de Maó, està oberta a poder-ho estudiar.

Al punt 3, on demana zona única prioritària per a l'adscripció a secundària de tota aquella zona, li he de dir que així els alumnes d'altres poblacions, com Es Castell o Maó, podrien anar fins a Sa Garriga, a Sant Lluís, per cursar secundària. És incongruent amb el que vostè demana, ja que vostè justifica aquest CEIPIESO perquè diu que és desitjable que els alumnes puguin seguir dins el mateix centre per integrar-se millor secundària. Per tant, si han de venir els alumnes de Maó i d'es Castell, perquè és zona d'adscripció, també ja tornam tenir un trasbals d'alumnes.

Per altra banda, han demanat al CEIP de Sa Garriga si vol aquesta adscripció única que vostè demana?, perquè em consta que no és del tot així.

Per tots aquests dubtes, hem presentat dues esmenes, una al punt 1 i una altra al punt 2, votarem no al punt 3 com li he explicat, i presentam un punt d'addició a la seva consideració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torrent. El Grup Parlamentari Mixt ha presentat l'esmena [RGE núm. 6817/25](#). Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Josep Castells, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Don per reproduïda l'esmena presentada per la meua companya de grup, la Sra. Cristina Gómez, amb el detall que vostès podran haver apreciat a l'esmena i pas a fixar la posició de MÉS per Menorca respecte de la proposició no de llei.

Jo crec que hi ha molts d'arguments a favor amb els quals, des d'un punt de vista abstracte, sense entrar en el cas concret, MÉS per Menorca està totalment a favor de les figures dels CEIPIESO, és a dir, garanteixen la continuïtat pedagògica, garanteixen una transició suau de la primària i la secundària, permeten que hi hagi més participació dels pares; jo no sé, vostè, Sra. Torrent, que tenim més o menys la mateixa edat, jo vaig passar de primària a participar totalment a l'escola dels meus fills, a secundària, a no poder posar-hi ni un peu, m'hagués agradat poder-ho continuar fent i, segurament, si l'escola dels meus fills hagués estat un CEIPIESO segurament ho hagués pogut fer. També els CEIPIESO permeten cuidar millor la maduració dels adolescents i també crec que el fet que

pugui haver-hi un institut escola a Sant Lluís fa més poble i, per tant, és un element que realment reforça la vida comunitària.

Per tant, nosaltres, des d'un punt abstracte, totalment a favor de les figures del CEIPIESO i lamentam que Menorca no n'hi hagi cap de públic. Per cert, una cosa que encara no s'ha dit, els que sí que fan CEIPIESO són les escoles concertades, aquestes sí que en fan. Ho dic perquè sempre volem ..., sempre des de la concertada es demana el mateix que des de la pública, i bé, quan des de la pública es demana tenir coses que té la concertada, llavors tot són problemes.

Tot canvi genera resistències, és evident, per molt positiu que sigui, perquè jo crec que dubto que vostè estigui en desacord amb res del que ha dit fins ara, no? Per tant, una cosa que és positiva ..., tot canvi genera resistències, perquè, evidentment, traiem la gent, els diferents actors, de la seva zona de confort. I posaré un exemple, dels arguments que s'han dit en contra d'aquesta iniciativa, dos arguments, que són els que jo només he sentit, que són contradictoris, aquests sí que són contradictoris. Primer argument: les famílies no voldran anar al CEIP Sant Lluís, a l'altre, perquè, és clar, els familiars preferiran anar al de Sa Garriga, perquè tenen continuïtat, i això perjudicarà el CEP Sant Lluís - em fa gràcia perquè a vegades convertim els centres en persones, com si tinguessin sentiments-, bé, aquest és el primer argument.

Segon argument: els fillets de Sant Lluís no podran anar als instituts de Maó que vulguin anar-hi, és a dir, fixin-se, primer, un argument dient, clar, és que un CEIPIESO és molt atractiu, tothom vol treballar; segon argument, no un CEIPIESO no és gens atractiu, perquè la gent no podrà anar, no podrà obrir la seva ment i, en lloc de quedar-se tancats a Sant Lluís, no podran anar a la gran beca de l'educació, que és Maó, no? -faig una mica de broma-, perquè, clar, sembla que quedar-se a Sant Lluís sigui tancar-se molt i, en canvi, anar al municipi de Maó sigui obrir-se a la universalitat. Poso aquests dos arguments com a exemple que, realment, els arguments són molt reactius, per què? Perquè estam traient la gent de la seva zona de confort.

I llavors, això em porta molt al tipus d'esmena que ha fet el Partit Popular, no?, els centres que es poden veure perjudicats ..., jo no puc estar d'acord amb això. És a dir, davant una opció que és política, que és pedagogia, que és social, que és familiar i que fa poble, que em diguin que hi ha centres que se sentiran perjudicats. Escolti, perdoni, els centres, els centres no existeixen, no podem posar a la mateixa balança una qüestió que és de caràcter pedagògic, de caràcter polític, de caràcter social, amb uns interessos corporatius que si tal escola perdrà alumnes o si tal institut perdrà alumnes. Nosaltres no hi podem estar d'acord i per a nosaltres, això és la negació de la política. En aquest tema, jo crec que la conselleria ha demostrat més que mai que no és un govern, és una gestoria. En lloc de prendre decisions, decisions amb mentalitat política, és dir, a veure, hi ha acord, no hi ha acord, no fem res. Home, clar, així mai no faran res, com ha passat amb l'institut de Formació Professional d'Es Castell. Hi ha gent que no hi està d'acord, no fem res, no, això no és fer política, això és simplement anar marejant la perdiu per mirar de trepitjar els mínims ulls de poll i que ningú no s'enfadi.

Per tots aquests motius, nosaltres no estem d'acord amb les esmenes del Partit Popular, perquè no estem d'acord amb aquest concepte dels centres que es puguin veure afectats, escolti, perdoni, jo crec que les decisions polítiques no s'han de prendre amb aquests criteris. I tampoc no estam d'acord perquè em sembla molt capciós, amb el tema de l'enquesta sobre continuar estudis de secundària en el mateix municipi. Perquè, clar, això es capciós. Vostès estan intentant establir el marc que si hi ha un CEIPIESO, tothom de Sant Lluís haurà d'estudiar en aquest CEIPIESO. I això no és veritat perquè, precisament, a la proposició no de llei, no només a la proposició no de llei de la Sra. Marqués, sinó a la plataforma de les famílies que impulsen aquest CEIPIESO, diu clarament que el que volen és que hi hagi, com hi ha ara, una única àrea d'adscripció en què tots els fillets de les escoles de Sant Lluís, d'Es Castell i de Maó poden anar a qualsevol dels instituts, en aquest cas de Maó. Si hi hagués el CEIPIESO, també podrien anar, si volguessin, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Acab tot d'una, Sra. Presidenta- ..., podríem anar també al de Sant Lluís, i jo crec que sí, que estaria molt bé que gent d'Es Castell, gent de Sant Climent o gent de Maó pogués anar al de Sant Lluís.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo faré una defensa del caire pedagògic o de la importància, si funciona, en aquest cas, un CEIPIESO, la realitat de Menorca no la conec tan bé com als portaveus que m'han precedit, perquè evidentment són d'allà i coneixen més la realitat i ho han pogut treballar, però, si més, no, seguint un poc amb el que deia el Sr. Castells, si les coses o si entenem que pedagògicament, que si està demostrat que un CEIPIESO funciona i que, a més, tots els grups polítics de l'Ajuntament de Sant Lluís hi estam d'acord, bé, crec que, pel que ha dit la Sra. Marqués a la seva exposició, poques vegades passa que en qüestions educatives es pugui arribar a un consens quan parles de coses pedagògiques i també de prendre decisions polítiques, en aquest cas, de fer aquesta actuació, bé, i que, a més, hi ha una plataforma que ho ha treballat amb dades i amb feina prèvia, ha fet aquesta petició formal.

La Sra. Torrent diu que no en (...) cap, però, bé, jo crec que si la petició la fan tots els grups polítics és perquè a un plenari s'ha aprovat alguna cosa; però, més enllà d'això, crec que també hem de rompre la barrera, moltes vegades, de sortir de la zona de confort, com deia el Sr. Castells, d'aquesta frase que ens agrada tant; "és que, com que sempre ho hem fet així, no tocarem res". Bé, és que si aquesta frase sempre l'haguéssim

aplicat, tal vegada encara no tendríem ni ordinadors ni telèfons mòbils, si una cosa funciona i creim que pot funcionar a altres àmbits i que, a més, l'escola concertada també ho fa, que de vegades, en segons quins casos, l'escola concertada és el llum per a segons quins grups, bé, aprofitem-ho en el cas que ..., a més, si té el suport de les famílies, de la comunitat educativa i que, al capdavall, l'únic que fa és donar continuïtat i fer comunitat entre les famílies, els alumnes i, en definitiva, la comunitat educativa de Sant Lluís.

Per tot això, des del Grup MÉS per Mallorca farem un vot favorable a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, ja que pensam que va en favor dels alumnes i, en definitiva, de la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Sra. Marquès, ara hauríem de procedir a la interrupció per deu minuts. Supòs que no fa falta, per tant, té la paraula per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sra. Presidenta, i gràcies als companys que han dit que donaran suport a aquesta proposició.

Respecte de les esmenes, acceptarem l'esmena del Grup Mixt, perquè potser el punt 3 no quedava prou clar i amb aquesta esmena s'entén millor que l'adscripció en el centre de Sa Garriga ha d'entrar dins de la zona única de Llevant, cosa que va demanar específicament, Sra. Torrent, tant el centre de Sa Garriga com el CEIP, l'escola de Sant Lluís, els dos centres van ser els que van demanar l'adscripció única, ha dit que trobava que no, i sí, ja li ho dic jo i li confirm que sí.

Sobre les esmenes del Partit Popular no n'acceptarem cap, perquè no entenem aquesta condició que hi ha d'haver consens als centres de secundària de Maó per implementar l'escola institut de Sant Lluís. És conscient, Sra. Torrent, que quan ha fet aquesta esmena parlem d'un impacte de deu alumnes per centre a uns centres que estan sobremassificats? 1.170 alumnes hi ha al Cap de Llevant ara mateix, 1.170. Sí, el Sr. Vera diu una altra xifra perquè només en compta una part, només en compta una part. El total són 1.170, dit pel director del centre, d'acord?

Per tant, no té..., o sigui, és que no té cap sentit. Jo crec que el centre no notarà ni la diferència i, si és així, si la nota, encara ho agrairan. I per aquest impacte creu que és necessari que tots hi estiguin d'acord? I, si realment és tan necessari, per què el conseller es vol reunir tot sol amb ells?, per què no vol que participin en aquesta reunió els centres de primària de Sant Lluís ni les famílies o almanco la batlessa de Sant Lluís, que és del mateix color polític que el conseller?, per què no vol que des de Sant Lluís s'expliqui als centres per què volen fer posar en marxa aquest projecte? O sigui, el Sr. Vera es vol reunir tot sol amb els equips directius. Sí, i s'hi vol tornar a reunir per dir si hi estan d'acord o no, però no vol ningú de Sant Lluís.

És molt clar que el Sr. Vera no creu en aquest projecte i molt menys en l'educació pública. I, si no... sí, i, si no, ens pot explicar quin consens va demanar als centres de Maó quan va decidir implantar una línia de batxillerat al centre de La Salle de Maó? Cap. Igual que tampoc no va aplicar la seva pròpia condició de no obrir noves línies a no ser que faltin places i es necessiti descongestionar els centres actuals, quan la realitat és que hi ha instituts públics a Maó que estan en perill de perdre una línia de batxillerat. I ha comptat amb el consens dels centres de secundària de Maó per saltar-se la zona única a l'hora de poder-se escolaritzar a la línia de batxillerat que ha creat al centre concertat de La Salle de Maó? No.

És clar que per implantar la línia de batxillerat a un centre concertat no ha tingut cap problema de saltar-se totes i cada una de les condicions que demana per implementar l'escola institut al centre públic de Sa Garriga de Sant Lluís, amb la gran diferència, a més, que en el centre de Sant Lluís la inversió per posar en marxa és mínima, i a la concertada sí que hi ha hagut d'invertir molt més recursos. Aquest és el model del seu govern, reduir la competitivitat de l'educació pública per prioritzar la concertada.

I ens presenta una altra esmena per demanar que es faci una enquesta a les famílies d'infantil i primària per saber si donen suport a aquest projecte. És que no troba que la plataforma, que té el suport de més de 400 famílies de Sant Lluís, és suficient per garantir 30 places d'ESO? 400 famílies per 30 places d'ESO? O és que el conseller no sap com enredar i desacreditar aquest projecte, amb entrebancs i més entrebancs i condicions que imposa per davant, mentre per darrere els fa irrealitzables? Com la darrera condició que se li ha ocorregut: imposar que per dur endavant aquest pla pilot hi ha d'haver dues línies. No se n'havia parlat mai, i ara, dues línies. I aquí sí que ja es veu ben clara la seva nul·la voluntat de tirar endavant el projecte.

El conseller sap perfectament que aquest centre només té espai per acollir una línia i obligar a una segona implicaria una falta d'espais auxiliars que aniria en detriment de la qualitat educativa del centre. Per aquest motiu, el projecte s'ha presentat des del primer moment com un centre d'una sola línia. I posar com a condició un requisit impossible de complir és simplement una manera d'esquivar la seva responsabilitat. Aquestes condicions no són més que excuses, excuses elegants per acabar dient que no, sense assumir que es diu que no. I fins i tot la batlessa de Sant Lluís -també del Partit Popular, com vostès i el conseller Vera- no ha dubtat a manifestar el seu desacord amb aquesta decisió i ha expressat que es tracta d'una decisió estrictament personal del conseller. Açò no és diàleg, açò no és escoltar el territori, açò és una estratègia per fer veure que es vol arribar a un acord...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marquès...

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

... -ja acab, presidenta-, mentre s'estan posant totes les traves possibles a un projecte que compta amb el suport de tot un poble perquè no en surti...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marquès. Acabat el debat, passam a votació. Entenc que ningú no ha demanat votació separada, per tant, votariem els tres punts i al tercer punt aniria incorporada l'esmena 5817, de Podem. És així? D'acord. Perfecte. Començam a votar.

Hi ha un empat. Per tant, tornam a votar. Votam.

Tornam a votar, si els sembla, una tercera vegada.

Una vegada acabada la tercera votació, s'ha empatat i ja es desempatarà al plenari.

1) Proposició no de llei RGE núm. 3900/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impulsar un pla per a la instal·lació progressiva de desfibril·ladors a centres escolars de les Illes Balears.

Continuam ara amb la Proposició no de llei RGE núm. 3900/25, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impulsar un pla per a la instal·lació progressiva de desfibril·ladors a centres escolars de les Illes Balears. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sandra Palau, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PALAU I BONED:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Avui presentam una important iniciativa, una iniciativa que pot marcar la diferència entre la vida i la mort, una iniciativa per impulsar un pla per a la instal·lació de desfibril·ladors externs automàtics als centres escolars de les Illes Balears.

La salut i la seguretat dels estudiants que té el personal dels centres educatius ha de ser una prioritat per a les institucions públiques. La legislació espanyola i les normatives autonòmiques han promogut la instal·lació de desfibril·ladors a llocs públics i d'accés massiu com a part de l'estratègia per reduir la mortalitat associada a aturades cardíaques i, per tant, els centres escolars, on hi ha un gran nombre de persones, ha de ser un dels llocs on es promogui la instal·lació de desfibril·ladors.

Alguns municipis i comunitats autònomes ja han fet passes en aquest sentit i els resultats són innegables. Cada any milers de persones pateixen aturades cardíaques sobtades a Espanya i sabem que en aquests casos el temps de resposta és crucial. Actuar en els primers minuts pot significar la diferència entre la vida i la mort, i un desfibril·lador accessible pot ser l'eina que salvi vides.

Les xifres són molt clares, els estudis indiquen que la desfibril·lació primerenca pot augmentar fins a un 70% les probabilitats de supervivència en casos d'atur cardíac. Per això, consideram crucial la protecció a les escoles on passen la major part del seu temps els nostres fills i filles.

La presència de desfibril·ladors a centres escolars no només salvaria vides sinó que també generaria un entorn més segur per

a estudiants, docents i personal administratiu. Actualment, a la nostra comunitat, la Direcció General de Primera Infància, Atenció a la Diversitat i Millora Educativa, mitjançant el servei d'inclusió per a la comunitat educativa, pot cedir un desfibril·lador als centres educatius públics pel fet de tenir diagnosticats de cardiopatia amb risc de mort sobtada, tal com s'especifica a l'apartat vuitè de les instruccions de la salut als centres educatius.

És a dir, la conselleria proporciona un desfibril·lador als centres on hi ha un alumne que té diagnosticada una cardiopatia. Quan l'alumne canvia de centre amb ell va el desfibril·lador. Això forma part del programa Alerta Escolar, que continua vigent, i és un programa molt important perquè té controlats els infants que tenen malalties greus: cardiopaties, al·lèrgies, diabetis, etc. Cada centre té la medicació i el protocol d'actuació per tractar els nins si els passa qualsevol cosa. Quan s'envia el desfibril·lador al centre educatiu s'organitza, a través de la Comissió de salut del centre educatiu, la coordinació amb el centre de salut de referència per organitzar la formació en recuperació cardiopulmonar a tots els membres del claustre.

Ara mateix, 173 centres tenen desfibril·lador proporcionats per la conselleria. Hi ha cinc centres més que ells mateixos han comprat desfibril·ladors. La instal·lació de desfibril·ladors és una petició que ens arriba de part de l'illa d'Eivissa, però atesa la seva importància hem cregut oportú fer-la extensiva a totes les illes de la comunitat. Aquesta iniciativa pretén, com deim, que de forma progressiva tots els centres educatius de les Illes Balears tinguin instal·lats desfibril·ladors externs automàtics.

Per tant, i considerant la importància de garantir la seguretat de tots els nostres estudiants i personal educatiu i atès que la cardiopatia es pot presentar sobtadament sense prèvies malalties, el Grup Parlamentari Popular insta el Govern de les Illes Balears a impulsar un pla per a la instal·lació progressiva de desfibril·ladors externs automàtics a tots els centres educatius públics de les Illes Balears en col·laboració amb els diferents municipis de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Instam així mateix la Conselleria d'Educació a establir un pla de formació permanent del professorat en matèria de primers auxilis.

Instam també el Govern de les Illes Balears a promoure campanyes de sensibilització a les escoles i a la comunitat educativa sobre la importància de la prevenció de riscos i la formació en primers auxilis, així com sobre l'ús dels desfibril·ladors.

Per tot això, agrairíem el suport de tots els grups.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat les esmenes RGE núm. 6815 i 6816/25. Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Àlex Pitaluga, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda, diputades i diputats. En primer lloc, voldria agrair a la Sra. Palau la presentació d'aquesta iniciativa, que aborda un tema de vital importància: la protecció de la salut dels nostres infants i joves als centres educatius i també la de tot el personal docent i no docent que hi fa feina.

Per entendre la rellevància d'aquesta qüestió recordem el cas que milions de persones van presenciar a l'Eurocopa de 2020, el jugador Christian Eriksen cau a terra a causa d'una aturada cardíaca, la ràpida intervenció amb un desfibril·lador va ser clau per salvar-li la vida.

Aquest cas ens recorda que disposar de desfibril·ladors automàtics, DEA, i de persones formades en reanimació cardiopulmonar, RCP, pot marcar la diferència entre la vida i la mort.

És un treball que ve de lluny. La formació en RCP i la instal·lació de desfibril·ladors als centres educatius no és una qüestió nova. En els darrers anys s'ha fet un treball important gràcies a iniciatives impulsades en el passat per governs progressistes i per la col·laboració amb entitats especialitzades en salut cardiovascular.

Un dels projectes més destacats ha estat el projecte *RCP a l'escola*, del SAMU 061, que ha permès que el 85,7% dels centres de secundària de les Illes Balears hagin rebut formació en RCP, que 424 professors hagin estat formats per ensenyar aquestes tècniques a l'alumnat i que 24.000 alumnes hagin après RCT i hagin contribuït a una societat més preparada per actuar en emergències. De fet, el SAMU 061, va rebre el premi a l'excel·lència en el marc de l'estratègia en salut cardiovascular del Sistema Nacional de Salut per aquesta iniciativa. Aquest projecte s'ha desenvolupat gràcies a la col·laboració amb el Consell Espanyol de Reanimació Cardiopulmonar, el Consell General d'Educació Física i Esportiva i la Fundació Mapfre i es va desplegar durant els cursos 2021-2022 i 2022-2023, amb una metodologia que combinava la formació del professorat amb l'ensenyament posterior a l'alumnat.

A més, no podem oblidar la feina que es fa des de ja fa temps amb el Pla d'alerta escolar balear, que ha mencionat la Sra. Palau, i les iniciatives impulsades pels mateixos centres a través de l'assignatura de Serveis a la Comunitat, que sovint organitza jornades de formació en RCP amb el suport d'entitats com la Creu Roja o hospitals públics.

Els desfibril·ladors salven vides i la formació en RCP és una eina essencial per garantir que qualsevol persona pugui actuar en cas d'emergència. Per això, donarem suport als punts d'aquesta proposició no de llei.

A més, hem presentat dues esmenes de millora. L'esmena 6815, de modificació, sobre la instal·lació progressiva dels DEA, que proposa prioritzar la instal·lació de desfibril·ladors als centres que, per la seva naturalesa, en podem tenir més necessitat; centres, per exemple, en cicles formatius d'educació física o formatius d'activitats esportives, centres amb horaris extensos que fan horari de matí i tarda, centres amb un elevat

nombre d'alumnes o... i, per suposat, els centres que ja compten amb alumnat, professorat o personal laboral amb cardiopaties o problemes cardiovasculars que, com vostè ha dit, ara anava més amb la persona que no amb el centre.

També hem fet l'esmena 6816, d'addició, per garantir la continuïtat de la formació i així poder desenvolupar programes de formació com els que es plantegen als punts 2 i 3 d'aquesta proposició no de llei.

I, per això, en aquesta esmena instam a renovar el conveni de col·laboració entre la Conselleria d'Educació i Universitats i el Servei de Salut de les Illes Balears, per així garantir la formació contínua del professorat en tècniques d'RCP i també per desenvolupar programes de sensibilització i campanyes educatives en els centres.

Vull finalitzar la meua intervenció amb una afirmació de Schopenhauer que deia que "la salut no ho és tot, però sense ella totes les altres coses no són res".

Continuem treballant per garantir que els nostres centres educatius siguin espais més segurs i preparats per afrontar situacions d'emergència.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pitaluga. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim temps de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull avançar el vot favorable a la proposició no de llei...

(Mal funcionament del so)

Ui!

(Remor de veus)

Ara?

(Se sent una veu de fons que diu: "Sí")

D'acord. Deia que donarem suport a aquesta proposició no de llei, al capdavant és una proposició no de llei que vol salvar vides i crec que és molt important instal·lar desfibril·ladors a tots els llocs concorreguts públics o on hi ha moltes persones per evitar o per prevenir morts en cas d'alguna aturada cardiorespiratòria que ... amb aquests aparells fan que siguin bons d'utilitzar i l'actuació sigui ràpida i que, a més, quasi qualsevol persona els pot utilitzar.

Tot i així, crec que és important, per garantir aquesta resposta efectiva quan ens trobam davant una aturada cardiorespiratòria, i més en els centres educatius, que tota la comunitat educativa, al capdavant els professors, puguin tenir aquesta formació bàsica en suport vital per conèixer de primera

mà com actuar amb rapidesa ..., tot i com deia que és un sistema bastant... de facilitat d'ús.

A més, crec que és interessant la proposició no de llei perquè ens podem trobar amb moltes... moltes vegades amb municipis o pobles, escoles que no tenen un centre de salut, no tenen un ambulatori o que l'ambulància pot tardar un temps bastant important com perquè, quan arriba, ja malauradament sigui més complicat actuar o salvar aquesta vida. I en el cas que hi pugui haver aquest aparell... o es poden evitar les morts o en el cas que... els infants, els adults i qui sigui que hi hagi en aquests espais pugui tenir problemes, seqüeles i fins i tot la mort.

Crec que és important també perquè pensam que, bé, són infants petits i a vegades no... no passa, però fins que passa, i hem d'estar preparats perquè si això passa, perquè hi ha activitats físiques intenses a l'escola, perquè hi pot haver malauradament accidents o caigudes o, com deia la Sra. Palau, que a més ja tenim a les escoles patologies mèdiques preexistents i recomanacions que ja es fan de tenir a segons quins centres aquests aparells, a més de reaccions al·lèrgiques greus que hi pugui haver, que, a més, també, de cada vegada n'hi ha més, no les esperam, i poder tenir aquests desfibril·ladors ... ens tranquil·litza saber que comptam amb aquests aparells.

Així que agrair, Sra. Palau, aquesta iniciativa que, al capdavant, el que farà és reforçar la seguretat a les escoles i prevenir tot allò que no volem que passi.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Ara, pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Josep Castells, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, no seré jo qui trenqui aquesta unanimitat i aquest acord. Jo crec que ha quedat plenament justificada la proposta, fins i tot amb els elements que s'hi han afegit. Jo crec que l'esmena del Grup Socialista és lògica i supòs que també hi estarà d'acord, l'objectiu és cobrir tots els centres i és normal que es comenci en aquells en què hi ha més necessitat, no? Per tant, jo crec que, la veritat, poca cosa s'ha d'afegir al que vostès han dit i, per tant, reitero que hi votarem a favor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Ara podríem procedir a una interrupció per deu minuts... Entenc que no fa falta. Per tant, té la paraula la Sra. Sandra Palau, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PALAU I BONED:

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, agrair les intervencions i el suport de tots els grups. Crec que tots remam en la mateixa direcció quan parlem de salut dels nostres ciutadans i, en aquest cas, com no pot ser d'altra manera, ho feim en benefici de la seguretat i la salut dels nostres fills, filles i de tot el personal educatiu i no educatiu que vetlla per ells.

Quant a les esmenes que ha presentat el Sr. Pitaluga, el Partit Socialista, acceptarem l'esmena 6815, com no pot ser d'altra manera. Com hem comentat ja amb l'Alerta escolar ja es té en compte els que tenen cardiopaties, però vostè millora el punt, i l'acceptarem sense cap problema.

L'únic és que l'esmena 6816/25, que és d'addició d'un nou punt, no l'acceptarem ja que el conveni al qual fa referència es va formalitzar entre Educació i el Servei de Salut el 9 de juliol de 2021 i té una vigència fins al 30 de juny de 2022, amb possibilitat de prorrogar-se quatre anys més. Vostès, per tant, l'haguessin pogut prorrogar quatre anys més i no ho varen fer, però ja li avanç que l'ib-salut i la Conselleria d'Educació ja estan en converses per formalitzar un nou pla de formació que consideram molt important.

De fet, als punts 2 i 3 feim menció a aquesta formació, tant de primers auxilis com de l'ús de desfibril·ladors, que consideram molt important, i, de fet, el reial decret autonòmic fa menció també de l'obligatorietat de saber utilitzar els desfibril·ladors en els llocs públics en què es col·loquin.

I, ja per acabar, donam les gràcies de nou a tots els grups per donar suport a aquesta iniciativa tan important perquè, efectivament, Sra. Ramon, no sol passar res en aquests llocs, però, bé, tot el que sigui poder salvar una vida, idò, benvingut sigui.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau.

Ara passariem a la votació. Entenc que ningú no ha demanat votació separada. Per tant, votariem els tres punts, el primer amb l'esmena 6815 incorporada.

Per tant, passam a votar. Votam.

Queda aprovada la PNL RGE núm. 3900/25 per unanimitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
